

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

Przedpłata
na kwartał 2,69 zł
Zapisywać należy
na pocztę.

powiatu kościańskiego.

Za ogłoszenia
płaci się naprzód i to :
na stronie 4-łam. 10 groszy
od miejsca milimetrowego

Administracja w Kościanie,
Aleje Kościuszki 28. Tel. 106.

Kościan, 24 grudnia 1927.

Za redakcję odpowiada
Starostwo.

Instrukcja dla przewodniczących obwodowych komisji wyborczych.

1) Każda obwodowa Komisja wyborcza składa się z przewodniczącego i 4 członków i tyluż zastępców (art. 22 ordynacji wyborczej). Zastępcy działają tylko wtenczas, gdy przewodniczący lub członkowie nie mogą spełnić swoich funkcji.

Przewodniczącego i zastępcę mianuje na pierwszym swem posiedzeniu Okręgowa komisja wyborcza okręgu Nr. 35 w Poznaniu. Jednego członka komisji obwodowej i jego zastępcę mianuje władza administracyjna I-szej instancji (Starostwo), zaś trzech dalszych członków obwodowych komisji wyborczych i ich zastępców mianuje rada miejska lub rada gminna tej gminy, w której jest położony lokal wyborczy.

2) Do dnia 25. grudnia 1927 r. przewodniczący okręgowej komisji wyborczej zawiadamia naczelnika gminy o składzie okręgowej komisji wyborczej i podaje o tem do publicznej wiadomości.

3) Godność członka komisji wyborczej jest honorowa, od jej przyjęcia nikt nie może się uchylać bez usprawiedliwionych przyczyn. Członkowie komisji wyborczej, którzy uchylają się od spełnienia swych obowiązków bez usprawiedliwionej przyczyny ulegają grzywnie do 40 zł. (art. 26 ordynacji wyborczej).

4) Osoby wchodzące w skład komisji wyborczych podczas urzędowania pozostają pod ochroną prawa przysługującego urzędnikom państwowym (art. 26 ordynacji wyborczej).

5) Naczelnicy gminni jak i przełożeni obszarów dworskich zobowiązani są najpóźniej do dnia 26. grudnia 1927 r. włącznie przez siebie sporządzone w trzech egzemplarzach spisy wyborców osobno do Sejmu i osobno do Senatu i w jednym egzemplarzu sporządzoną listę abecadłową przedłożyć przewodniczącemu obwodowej komisji wyborczej, który winien natychmiast zwołać komisję i przedłożyć jej spis wyborców do zbadania i zatwierdzenia.

Komisja ma prawo badania materiałów na których podstawie sporządzone zostały spisy wyborców i żądania od naczelnika gminy, przełożonego obszaru dworskiego wyjaśnień.

6) Najpóźniej do 1. stycznia 1928 r. obwodowa komisja wyborcza prześle jeden egzemplarz zatwierdzonego spisu wyborców okręgowej komisji wyborczej osobno do Sejmu i osobno do Senatu. Pozatem ogłasza publicznie w obwodzie głosowania w sposób na miejscu praktykowany przy publicznych ogłoszeniach gminnych, iż spis wyborców będzie wyłożony do przejrzenia w lokalu urzędowania komisji (art. 34 ordynacji wyborczej).

7) Począwszy od dnia 2. stycznia 1928 r. obwodowa komisja wyborcza wyklada przez przeciąg 14 dni t. j. do 15. stycznia 1928 r. włącznie spisy wyborców w lokalu urzędowania obwodowej komisji wyborczej codziennie przez godzin 6 i to w takiej porze, aby ułatwić wszystkim wyborcom przejrzenia spisów. Najwięcej się na to nadają godziny południowe i ewentl. wieczorowe. Każdy wyborca jest upoważniony do przeglądania spisów i robienia sobie notatek i wyciągów ze spisów w sposób niemożliwiający innym osobom przeglądania.

8) Godziny urzędowania obwodowej komisji wyborczej i czas wyłożenia list do publicznego przeglądu muszą być ogłoszone w obwodzie głosowania w sposób na miejscu przyjęty.

9) Najpóźniej do 16. stycznia 1928 r. włącznie każdy obywatel uprawniony do głosowania ma prawo wnieść do obwodowej komisji wyborczej reklamacje przeciw pominięciu jego samego, lub kogokolwiek innego w spisie wyborców, jak również przeciw wpisaniu tamże kogokolwiek nieuprawnionego.

10) Reklamacje mogą być zgłoszone pisemnie i ustnie do protokołu i powinny być poparte dowodami, o ile nie dotyczą faktów powszechnie znanych. Reklamacje bezimienne nie będą przyjmowane (art. 35 ordynacji wyborczej).

11) Reklamacje przeciw pominięciu osoby uprawnionej do wybierania załatwia komisja obwodowa niezwłocznie, wydaje w tej mierze decyzje i uzupełnia stosownie do niej spis wyborców.

W razie potrzeby może obwodowa komisja wyborcza zażądać od żalącego się uzupełnienia przedłożonych dowodów.

12) Odmowną swoją decyzję obwodowa komisja wyborcza osobie pominiętej w spisie doręcza albo przez pocztę za recepisem zwrotnym, albo za potwierdzeniem odbioru do rąk własnych lub pełnoletniego członka rodziny, względnie domownika osoby, której prawo wybierania zaczepiono (art. 37 punkt 2 ordynacji wyborczej). Ponadto decyzje te obwodowa komisja wyborcza wywiesza w lokalu urzędowania komisji wyborczej (art. 36 punkt 3 ordynacji wyborczej).

Do powzięcia uchwały obwodowej komisji wyborczej jest wymagana obecność przewodniczącego względnie jego zastępcy. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów. Przewodniczący nie głosuje a w razie równości głosów rozstrzyga.

Jeden członek prowadzi protokół obrad. Protokoły winny być podpisywane przez wszystkich obecnych na zebraniu członków komisji (art. 23 punkt 1 i 2, art. 24 punkt 1 i 4 ordyn. wyborczej).

13) O wniesieniu reklamacji przeciw wpisaniu do spisu wyborców osoby nieuprawnionej do wybierania komisja obwodowa jest obowiązana w przeciągu 24-ch godzin zawiadomić osobę, której prawo wybierania zostaje podane w wątpliwość, z pouczeniem, iż służy jej prawo w ciągu 3 dni od daty doręczenia zawiadomienia nie później wszakże, niż do 22. stycznia 1928 r. włącznie wnieść na piśmie lub ustnie do protokołu sprzeciw, który musi być poparty dowodami. Doręczenie winno nastąpić w sposób określony jak wyżej w punkcie 12 (art. 37 ordynacji wyborczej).

14) Komisja obwodowa rozpatruje reklamacje oraz ewtl. wniesione sprzeciwy i wydaje decyzję, doręczając takową osobie zainteresowanej w sposób określony w punkcie 12 niniejszej instrukcji oraz ogłasza ją przez wywieszenie obwieszczenia w lokalu urzędowania komisji (art. 37 punkt 3 i 4 ordynacji wyborczej).

15) Przeciw decyzji obwodowej komisji wyborczej przysługuje każdemu wyborcy prawo zażalenia do okręgowej komisji wyborczej nr. 35 w Poznaniu. Jeżeli chodzi o zażalenie się przeciwko obwodowej komisji wyborczej należy zażalenie to wnieść przez właściwą komisję obwodową w ciągu dni 3-ch od daty doręczenia, dla innych w ciągu dni 3-ch od daty ogłoszenia decyzji (art. 38. punkt 1 i 2 ordynacji wyborczej).

16) W razie uprawomocnienia się decyzji obwodowej komisji wyborczej prostuje ona odpowiednio do nich spisy wyborców. Najpóźniej do dnia 26. stycznia 1928 r. obwodowa komisja wyborcza przesyła okręgowej komisji wyborczej nr. 35 w Poznaniu obydwie pozostałe egzemplarze sprostowanych i uzupełnionych przez siebie spisów wyborców wraz z aktami wniesionych reklamacji, sprzeciwów oraz zażaleń przeciw podjętym decyzjom.

Sprzeciwy napływające do obwodowej komisji wyborczej w terminie do 30. stycznia 1928 r. włącznie mają być bezwzględnie przesłane dodatkowo okręgowej komisji wyborczej w Poznaniu (art. 39 ordynacji wyborczej).

17) Okręgowa komisja wyborcza rozpatruje wniesione zażalenia rozstrzygając je na tej pod-

stawie, ustala ostatecznie spisy wyborców, a zatwierdziwszy je, przesyła obydwie egzemplarze najpóźniej do 5-go lutego 1928 r. obwodowemu komisjom wyborczym, uzgadniając jednocześnie trzecie egzemplarze spisu, przesyła właściwym naczelnikom gmin (art. 40 ordynacji wyborczej).

18) Prawo zaskarżenia wydanych decyzji przez okręgową komisję wyborczą służy osobom zainteresowanym do Najwyższego Sądu bezpośrednio i to w ciągu 48 godzin, zaś przez okręgowych komisarzy wyborczych w ciągu 48 godzin (art. 41 ordynacji wyborczej).

19) Od chwili zatwierdzenia spisu wyborców przez okręgową komisję wyborczą wolno w spisie czynić poprawki tylko na mocy wyroku Sądu Najwyższego, którego oryginał lub spis uwierzytelniony sądownie albo notarialnie powinien być dołączony do aktów. Pozatem nie wolno umieszczać w spisie nowych wyborców, wykreślać zaś z list wolno tylko osoby zmarłe za przedłożeniem urzędowego świadectwa zgonu, które będzie dołączone do aktów wyborczych (art. 42 ordynacji wyborczej).

20) Począwszy od 9. lutego 1928 r. przewodniczący obwodowej komisji wyborczej wyłoży ostatecznie zatwierdzone spisy wyborców do publicznego wglądu i to przez przeciąg 5-ciu dni t. j. ostatecznie do 13-go lutego 1928 r. w lokalu urzędowania obwodowej komisji wyborczej. Co do prawa przeglądania spisu oraz godzin jego wyłożenia mają zastosowanie przepisy zawarte w punkcie 7 i 8. niniejszej instrukcji (art. 43 punkt 1 i 2 ordynacji wyborczej).

21) Najpóźniej do 21. lutego 1928 r. okręgowa komisja wyborcza nr. 35 w Poznaniu dostarczy obwodowym komisjom wyborczym plakaty z listami kandydatów celem rozplakatowania (art. 56 ustęp 3 ordynacji wyborczej).

22) Dnia 4-go marca 1928 r. od godziny 9-tej rano bez przerwy do godziny 9-tej wieczór odbędą się wybory do Sejmu.

23) Dnia 11. marca 1928 r. od godziny 9-tej rano bez przerwy do godziny 9-tej wieczór odbędą się wybory do Senatu.

Kościan, dnia 21-go grudnia 1927 r.

Starosta
Narajewski.

L. dz. 22/27. W. S.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r.

o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

(Dokończenie).

Rozdział VII.

Postanowienia karne.

Art. 98.

Kto naruszy jeden z przepisów, zawartych w art. art. 18, 20, 21, 31 ustęp ostatni, 37, 38, 42, 43 do 48, 50, 51, 53, 54, 55 ustęp pierwszy, 56 ustęp ostatni, 57, 58 ustęp pierwszy, 59, 62, 63 ustęp pierwszy, 64, 65 ustęp pierwszy, 68, 69 ustęp ostatni,

72 ustęp drugi, albo rozporządzenie lub zarządzenie, wydane na podstawie rozporządzenia niniejszego, będzie karany aresztem do sześciu tygodni lub grzywną do tysiąca złotych. Kary aresztu i grzywny mogą być wymierzane łącznie.

Jeżeli czynu dopuszczono się z niedbalstwa, należy wymierzyć karę grzywny.

Art. 99.

Kto umyślnie przyczyni się do wybuchu lub rozszerzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub udaremnia umyślnie tłumienie zarazy będzie karany więzieniem do lat trzech, obok którego może być orzeczona kara grzywny do pięciu tysięcy złotych.

Jeżeli czyn wywołał niebezpieczeństwo powszechnej klęski gospodarczej, winny ulegnie karze więzienia do lat pięciu, obok której może być orzeczona kara grzywny do dziesięciu tysięcy złotych.

Art. 100.

Kto popełni czyn wymieniony w artykule poprzednim z niedbalstwa będzie karany aresztem do sześciu tygodni lub grzywną do dwóch tysięcy złotych. Obie te kary można wymierzyć łącznie. W razie następstwa przewidzianego w ust. 2 artykułu poprzedniego winny będzie karany więzieniem do sześciu miesięcy, obok którego może być orzeczona kara grzywny do trzech tysięcy złotych.

Art. 101.

Winny sprowadzenia z zagranicy wbrew przepisom rozporządzenia niniejszego, lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych zwierząt, zwłok, części zwierząt oraz wytworów zwierzęcych, jak również surowic i szczepionek oraz preparatów do rozpoznania zaraźliwych chorób zwierzęcych oraz innych przedmiotów, mogących być rozsadnikami zarazy — będzie karany aresztem do sześciu tygodni, lub grzywną do dwóch tysięcy złotych.

Art. 102.

Równocześnie ze skazaniem za przestępstwo, przewidziane w artykule poprzednim, należy orzec konfiskatę przedmiotów w tymże artykule wymienionych.

Konfiskatę orzec należy, choćby ściganie karne z jakichkolwiek powodów było niewykonalne, albo też wydano wyrok uniewinniający. Orzeczenie o konfiskacie nie połączone z wyrokiem, wydaje sąd właściwy do orzekania o przestępstwie: orzeczenie to może być zaskarżone.

Art. 103.

Rzeczy, ulegające konfiskacie, może władza administracyjna tymczasowo zająć i, o ile nie mają być one w myśl obowiązujących przepisów zniszczone, może je z ważnych powodów sprzedać w drodze przetargu publicznego. Za ważne powody należy w szczególności uznać niebezpieczeństwo psucia się rzeczy i koszty ich utrzymania zbyt znaczne w stosunku do ich wartości.

Art. 104.

Współwina podżeganie i pomoc) w przestępstwach określonych w rozporządzeniu niniejszem, tudzież usiłowanie jest karalne.

Art. 105.

Postanowienia karne rozporządzenia niniejszego nie wykluczają ukarania w myśl surowszych

przepisów innych ustaw karnych, w razie naruszenia ich czynem w rozdziale niniejszym przewidzianym.

Art. 106.

Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa z art. 98 należy do starostów.

W orzeczeniu należy oznaczyć na wypadek nieściągalności grzywny karę zastępczego aresztu w wysokości nieprzekraczającej dwóch tygodni.

W sprawach o wszelkie inne w rozporządzeniu niniejszem przewidziane przestępstwa właściwe są sądy.

Art. 107.

Ukarany orzeczeniem starosty może w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść do starosty żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który rozstrzyga, jako pierwsza instancja.

Wyrok sądu okręgowego wydany w drugiej instancji nie ulega zaskarżeniu.

Na obszarze mocy obowiązującej niemieckiej ustawy postępowania karnego z 1877 r. stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Art. 108.

Na obszarze mocy obowiązującej austriackiej ustawy karnej z 1852 r. obowiązują następujące postanowienia:

- a) zamiast więzienia orzeka się ścisły areszt;
- b) czyny, zagrożone aresztem, są wykroczeniami, ścisłym aresztem — występkami;
- c) odwołanie można wnieść niezależnie od postanowień paragrafu 283 p. k.

ROZDZIAŁ VIII.

Postanowienia końcowe.

Art. 109.

Minister Rolnictwa może w drodze rozporządzeń rozciągać przepisy rozporządzenia niniejszego na zaraźliwe choroby zwierzęce, w rozporządzeniu tem niewymienione oraz określić sposób ich zwalczania zapomocą środków, w rozporządzeniu niniejszem przewidzianych.

Art. 110.

Przeznaczone na odszkodowania fundusze i sumy, które z mocy pruskiej ustawy wykonawczej z dnia 25. lipca 1911 r. (Zb. Ust. pr. str. 149) do ustawy z dnia 26. czerwca 1909 r. o zaraźliwych chorobach zwierząt domowych (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 519) związki samorządowe na obszarze województw: pomorskiego, poznańskiego, i górnośląskiej części województwa śląskiego posiadać będą w dniu uzyskania mocy obowiązującej przez rozporządzenie niniejsze, z dniem tym przejdą na własność Państwa.

Art. 111.

Odwołania od zarządzeń i orzeczeń władzy administracyjnej, wydanych na podstawie przepisów rozporządzenia niniejszego i rozporządzeń na jego podstawie wydanych, nie wstrzymują wykonania.

Postanowienie artykułu niniejszego nie stosuje się do orzeczeń karnych.

Art. 112.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego powierza się Ministrowi Rolnictwa, co zaś do orzecznictwa karnego — Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych; w sprawach, dotyczących zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych, Minister Rolnictwa działać będzie w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Rozporządzenia wykonawcze dotyczące zakresu działania innych ministrów wydawane będą w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 113.

Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem 1. stycznia 1928 r.

Z chwilą tą tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w przedmiocie objętym rozporządzeniem niniejszem, a w szczególności:

Art. art. 1090 — 1175 ustawy lekarskiej, wyd. 1905 r. (zb. pr. ces. tom XIII) z wyjątkiem przepisów art. 1108 p. 12 art. 1125 i art. 1144, o ile przepisy te dotyczą przedmiotów rozporządzeniem niniejszem nieobjętych.

Ustawa z dnia 20. lutego 1880 r. o zapobieganiu księgosuszowi i jego tępieniu (austr. dz. u. p. Nr. 37) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 6. sierpnia 1909 r. (austr. dz. u. p. Nr. 180).

Ustawa z dnia 17. sierpnia 1892 r. o zapobieganiu zarazie płucnej rogacizny i o tępieniu tej zarazy (austr. dz. u. p. Nr. 142) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 6. sierpnia 1909 r. (austr. dz. u. p. Nr. 182).

Ustawa z dnia 6. sierpnia 1909 r. o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich tępieniu z wyjątkiem § 13 tej ustawy (austr. dz. u. p. Nr. 177).

Ustawa weterynaryjna z dnia 24/31 marca 1888 roku (art. VII. Zb. u. król. węg. z 1888 r.).

Ustawa z dnia 7. kwietnia 1869 r. o środkach przeciw księgosuszowi (Dzień. Ust. Rzeszy niem. str. 105).

Ustawa z dnia 21. maja 1878 r. o naruszeniach zakazów wwozu, wydanych celem ochrony od księgosuszu (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 95).

Ustawa z dnia 26. czerwca 1909 r. o zaraźliwych chorobach zwierząt domowych (Dz. Ustaw Rzeszy niem. str. 519).

Pruska ustawa wykonawcza z dnia 25. lipca 1911 r. do ustawy o zaraźliwych chorobach zwierząt domowych (Zb. Ust. pr. str. 149).

Ustawa z dnia 11. grudnia 1924 r. w przedmiocie środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni (Dz. U. R. P. № 118, poz. 1064).

W art. 243 kodeksu karnego z 1903 r. skreśla się słowa „o wypadkach chorób zakaźnych lub epizootij wśród zwierząt domowych“, w art. 245 w p. l. skreśla się słowa „zwierząt domowych“, a § 328 kodeksu karnego z 1871 uchyla się.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojsk.
J. Piłsudski.

Minister K. Bartel.

Minister Spraw Wewnętrznych Sławoj-Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

Minister Skarbu: G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publ.:
Dr. Dobrucki.

Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski.

Minister Komunikacji: Romocki.

Minister Robót Publicznych: Moraczewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Dr. Jurkiewicz.

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz.

Minister Poczty i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

Powyższe rozporządzenie obwieszczono w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej nr. 77/27 pod poz. 673 podają do publicznej wiadomości.

Kościan, dnia 27-go września 1927 r.

Starosta

w z.

Kaźmierowski

st. sekretarz powiatowy.

L. dz. 7087/27 - 4 -

Pan Wojewoda Warszawski zarządził decyzją swoją z dnia 26-go października rb. — l. dz. B. P. 3311/VI. na podstawie art. 10 lit. b. i art. 11 ust. 1 i 7 Rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 13-go sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. Ust. Rz. P. № 83/26, poz. 465) wydalenie z granic Rz. P. obywatelki niemieckiej Olgi Gohl, zamieszkałej w gminie Sanniki pow. gostynińskiego. Wymieniona winna opuścić granice R. P. do dnia 5. listopada rb. włącznie z tem, że w razie pozostawania wydalonej Olgi Gohl w Polsce po upływie rzeczonożnego terminu, będzie ona, zgodnie z art. 11 ust. 3 przymusowo odstawiona do granicy, zaś w razie samowolnego powrotu do Polski, zostanie pociągnięta do odpowiedzialności sądowej z mocy art. 16, p. 5, powołanego Rozporządzenia.

Decyzja niniejsza w myśl art. 11 ust. ostatni jest ostateczna i zaskarżeniu nie podlega.

Kościan, dnia 18-go listopada 1927.

Starosta

Narajewski.

L. dz. 8307/27 - 13 -

SAGOL

nie jest margaryną, w zupełności się nadaje do smażenia, gotowania i pieczenia i posiada smak

masła naturalnego.

Dostać można w lepszych składach masła i towarów kolonialnych.